

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

לפני :

כב' השופטת רעות שמר בגס
נציג ציבור (מעסיקים) מר עדי כהן

התובע:

טארק פרתיך

ע"י ב"כ עו"ד מיכאל פוסטרנק

נגד

הנתבע:

מוחמד אל עבדאלה

ע"י ב"כ עו"ד עדן חן

פסק דין

לפנינו תביעה שהגיש התובע לתשלום שכר עבודה וזכויות סוציאליות נוספות בגין תקופת עבודתו אצל הנתבע.

הרקע העובדתי

1. התובע, יליד 1996, הוא פלסטיני משכם אשר עבד אצל הנתבע בעבודות חשמל.
2. הנתבע הוא בעל עסק לעבודות חשמל אשר העסיק את התובע במשך תקופה השנויה במחלוקת בעבודות באתרי בנייה שונים ברחבי הארץ.
3. התובע התפטר מעבודתו והצדדים חלוקים במרבית העובדות ובכלל זה תקופת עבודתו של התובע, גובה שכרו, היקף משרתו וזכאותו לזכויות סוציאליות.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

טענות התובע בכתב התביעה

- 1
2
3 4. התובע טוען כי עבד אצל הנתבע בתקופה שמחודש יולי 2017 ועד לחודש יולי 2022,
4 ובסך הכל כחמש שנים, עם רישיון עבודה שמסר לו הנתבע, אשר הוצא על ידי צד
5 שלישי.
6
7 5. התובע עבד שישה ימים בשבוע בימים א' עד ו' מהשעה 7:00 בבוקר ועד לשעה
8 16:00 אחר הצהריים ובסך הכל 9 שעות ביום, שהן 54 שעות בשבוע ו-232.2 שעות
9 בחודש.
10
11 6. התובע עבד בשכר יומי של ₪ 450 אשר שולם במזומן אחת לחודש ומבלי שהתובע
12 קיבל תלושי שכר. שכרו החודשי עמד על 11,610 ₪.
13
14 7. התובע ושני עובדים נוספים התפטרו בעקבות מחלוקת עם אחד ממנהלי העבודה
15 באתר בחריש, מבלי שנערך לתובע גמר חשבון.
16
17 8. על הנתבע לשלם לתובע חלף הפקדות לפיצויים ולפנסיה, שכר בגין עבודה בשעות
18 נוספות, דמי חופשה, הבראה וחגים וכן החזר נסיעות ופיצוי בגין אי מתן הודעה
19 לעובד ואי מסירת תלושי שכר בסכום כולל של 437,911 ₪.
20

טענות הנתבע בכתב ההגנה

- 21
22
23 9. הנתבע טוען כי התובע קיבל היתר עבודה ממעסיק אחר וכי הנתבע נשא בתשלום
24 חודשי בסך 2,500 ₪ בגין הנפקת אישור העבודה ותשלום מלוא הזכויות
25 הסוציאליות של התובע, וזאת בנוסף לשכרו.
26
27 10. התובע עבד אצל הנתבע בתקופה שמחודש מרץ 2020 ועד לחודש ספטמבר 2022
28 ובסך הכל 30 חודשים.
29

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

11. בהתאם לדוחות הנוכחות של הנתבע, התובע עבד 522 ימי עבודה, ומשכך בממוצע
עבד התובע 17 ימי עבודה בחודש, בהיקף משרה של 77% ובשכר יומי של 350 ₪.
12. זכויותיו הסוציאליות של התובע שולמו לו מדי חודש והנתונים ממדור תשלומים
נמצאים בידי התובע ושכרו היומי של התובע כלל דמי הבראה ונסיעות. הסכום
הכולל ששולם לתובע בכל תקופת עבודתו הוא 182,700 ₪.

העדויות בתיק

13. התובע והנתבע הגישו תצהירי עדות ראשית בתיק וביום 30.11.2025 התקיים דיון
הוכחות בפנינו במהלכו העיד התובע בסיוע מתורגמנית לשפה הערבית וכן העיד
הנתבע.

14. התובע הגיש תצהיר של אחיו כעד מטעמו וכן של חבר נוסף שעבד עמו, ואולם
לאחר שלא התייצבו לדיון הוכחות נמשכו התצהירים מהתיק (עמ' 4 לפרוטוקול
מיום 30.11.2025 בשורה 28).

דיון והכרעה

15. לאחר שעיינו בראיות שבתיק ושמענו את עדותם של בעלי הדין הגענו לכלל
מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה ולהלן נפרט את הנימוקים לכך.

היעדר הודעה לעובד

16. אין מחלוקת כי הנתבע לא מסר לתובע הודעה לעובד בהתאם לחוק הודעה לעובד
ולמועמד לעבודה (תנאי עבודה והליכי מיון וקבלה לעבודה), התשס"ב – 2002.

17. הפרת החובה למסור הודעה לעובד מעבירה את נטל ההוכחה, בכל תנאי מתנאי
העסקתו של התובע אשר שנוי במחלוקת בין הצדדים, אל כתפי המעסיק, זאת
בהתאם להוראות סעיף 5 א' לחוק הקובע כי: "בתובענה של עובד נגד מעסיקו

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

שבה שנוי במחלוקת עניין מהעניינים לפי סעיף 2, והמעסיק לא מסר לעובד הודעה שהוא חייב במסירתה כאמור בסעיפים 1 או 3, בכלל או לגבי אותו עניין, תהיה חובת ההוכחה על המעסיק בדבר העניין השנוי במחלוקת, ובלבד שהעובד העיד על טענתו באותו עניין, לרבות בתצהיר לפי פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971."

18. בסעיף 2 לחוק הודעה לעובד נקבע, בין היתר, כי על המעסיק לפרט בהודעה לעובד את הגדרת התפקיד של העובד, גובה שכרו, שעות וימי העבודה והתנאים הסוציאליים המשולמים לעובד. בענייננו אין חולק כי הנתבע לא מסר לתובע הודעה לעובד ומשכך עובר אליו הנטל להוכיח הן את היקף משרתו והן כי עמד בחובתו לשלם לתובע את שכרו וזכויותיו.

19. נציין כי בכתב התביעה טען התובע לתחולה של צו ההרחבה בענף הבניין ואולם בסיכומיו זנח טענה זו.

20. בכתב התביעה תבע התובע פיצוי בגובה 5,000 ₪ בגין אי מסירת הודעה על תנאי עבודה ואנו מצאנו כי בנסיבות העניין התובע זכאי לסכום שנתבע על ידו בגין כך.

תקופת העבודה

21. התובע טען כי החל לעבוד אצל הנתבע בשנת 2017 בעוד שהנתבע טען כי התובע החל לעבוד אצלו בחודש מרץ 2020 וכי עבד אצלו עד לסוף חודש אוגוסט 2022 ובסך הכל 30 חודשי עבודה.

22. התובע לא הציג ראשית ראיה בתמיכה לגרסתו כי התחיל לעבוד בשנת 2017 אצל הנתבע, בעוד שהנתבע הציג תיעוד בכתב ידו לימי עבודתו של התובע, בהתאם לרישום שערך במחברת שהוצגה בדיון ואשר צילום שלה הוגש על ידי הנתבע לתיק בית הדין.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

23. בחקירתו הנגדית העיד התובע כי היה לו טלפון בתקופת העבודה וכי השניים נהגו להתקשר אחד לשני: **"בהתחלה לא הייתי מצלם, אחר כך התרגלנו אחד לשני, אז התחלתי לצלם, ויש לי גם הטלפונים, שהיינו מתקשרים."** כאשר עומת עם העובדה שאין בתיק כל תמונה או תיעוד שיכול להעיד שעבד בשנת 2017 השיב: **"חייב להיות דבר כזה (עמ' 2 לפרוטוקול בשורה 21).** התובע העיד כי בהתחלה כאשר היה חדש בעבודה, היה הנתבע מוציא לו אישור כניסה: **"בהתחלה, כשהייתי חדש, היינו עושים אישור כניסה."** (עמ' 2 לפרוטוקול בשורה 34) ובהמשך העיד: **"רק כשאני הייתי חדש פה, היו מבקשים ממני אישור כניסה."** (עמ' 2 לפרוטוקול בשורה 36. בהמשך שינה התובע את גרסתו וטען שרק בשנתיים האחרונות עבד עם אישור: **"אני סיפרתי, בשנתיים האחרונות הייתי עם אישור."** (עמ' 3 לפרוטוקול בשורה 8).
24. הנתבע הודה שהעסיק את התובע במקומות שונים שציין התובע, באחיסמך ובחריש (עמ' 7 לפרוטוקול בשורות 31-32). הנתבע הודה גם כי עבד באתרים בחריש, רמלה, קריית אונו, באר יעקב, רמת השרון ורחובות (עמ' 8 לפרוטוקול בשורות 12-19). בהתייחס לתובע העיד הנתבע כי הוא עבד באשקלון, בחריש, ברחובות ובקריית אונו (עמ' 10 לפרוטוקול בשורה 36, עמ' 11 לפרוטוקול בשורה 2).
25. גרסת התובע כי החל לעבוד בשנת 2017 עם היתר עבודה אינה מתיישבת עם גרסתו בכתב התביעה לפיה הנתבע הוציא עבורו לאורך תקופת עבודתו היתרים באמצעות מעסיק אחר, שכן מעיון בדוח התשלומים החודשי מאגף מנהל התשלומים שהגיש התובע בתיק עולה כי היתר עבודה הוצאו לו רק החל משנת 2020.
26. מעיון בדוח התשלומים החודשי על שם התובע שהוגש בתיק ביום 17.7.2024 עולה כי בשנת 2020 היה התובע רשום כעובד אצל מעסיק בשם חן. ג. חקלאות ושירותים סולימאן אשר דיווחה עליו כעובד בחודש אוקטובר 2020, ובהמשך עבד עם היתר של מעסיק בשם שליו יזמות ופרויקטים בע"מ שדיווחה עליו כעובד

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

- 1 בחודשים נובמבר ודצמבר 2020 וכן בחודש ינואר 2021. בהמשך עבד התובע עם
2 היתר שהוציא עבורו אדם פרטי בשם שבלי עבדאל באסטס שדיווח עליו בשנת
3 2021 בחודשים אפריל עד ספטמבר 2021.
4
5 27. התובע לא הציג ראשית ראיה כדוגמת התכתבות, הודעות טקסט, פלטי שיחות
6 טלפון בינו לבין הנתבע או דוחות איכון שיש בהם כדי ללמד על כך שתקופת
7 עבודתו אצל הנתבע החלה בשנת 2017. בהקשר זה נעיר כי בדיון המקדמי טען בא
8 כוחו של התובע כי יש לתובע התכתבות במסג'ר עם הנתבע ואולם התכתבות זו
9 לא הוגשה בתיק (פרוטוקול מיום 17.6.2024 בשורות 31-32).
10
11 28. התובע הצהיר בסעיף 5 לתצהירו כי בשנה האחרונה לעבודתו החל לקנות היתר
12 עבודה והנתבע השתתף עמו במחצית מהעלות של ההיתר בגובה 1,250 ₪. מדובר
13 בגרסה שונה מזו שנטענה בסעיף 5 לכתב התביעה שבה טען כי במשך כל תקופת
14 עבודתו הוציא לו הנתבע היתר עבודה באמצעות צד שלישי. בהתייחס להיתרים
15 שהוצאו לתובע נציין כי אין מחלוקת שהתובע קיבל היתרים מצדדים שלישיים
16 שלא היו מעסיקיו, ואשר באמצעותם התאפשרה עבודתו בישראל אצל הנתבע.
17
18 29. הנתבע הגיש בתיק במסגרת תצהיר גילוי מסמכים דוחות נוכחות ידניים לתקופת
19 עבודתו של התובע. מדובר בדוחות נוכחות חודשיים שנכתבו בכתב יד ואשר בהם
20 נערך רישום נוכחות יומי של העובדים ושל השכר היומי, חודש בחודשו. בדוחות
21 מצוינים שמות של עובדים, כאשר בדרך כלל היו כארבעה עובדים עם התובע, וכן
22 מצוינים הימים בחודש בהם עבד כל אחד מהם בטבלה וקיים סימון של האות V
23 בתאריכים שבהם עבדו. בכל דוח עמודה נפרדת לכל אחד מהעובדים והסכום
24 שהגיע להם בהתאם לשכר היומי.
25
26 30. הנתבע העיד כי רשם את ימי העבודה של כל עובד, לרבות בימים שבהם עבדו בימי
27 שישי (עמ' 9 לפרוטוקול בשורות 13-6). הנתבע העיד כי ערך את הרישום של ימי
28 העבודה מעת שהתחיל להעסיק פועלים (עמ' 13 לפרוטוקול בשורות 13-12). כאשר
29 נשאל מדוע אין רישומים לפני שנת 2020 השיב שלא העסיק פועלים בתקופה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

שקדמה לכך (עמ' 13 לפרוטוקול בשורות 26-32). עוד העיד הנתבע כי שמו של התובע מופיע רק מחודש מרץ 2020 משום שזה המועד שבו התחיל להעסיק את התובע (עמ' 14 לפרוטוקול בשורות 20-15). עדותו של הנתבע הותירה בנו רישם מהימן וגרסתו הייתה קוהרנטית והתיישבה עם הראיות שהציג.

31. כעולה מדוחות הנוכחות של הנתבע, תקופת עבודתו של התובע הייתה 31 חודשים ולא 30 חודשים כפי שטען הנתבע בכתב ההגנה, שכן התובע עבד עשרה חודשים בשנת 2020, שניים עשר חודשים בשנת 2021 ותשעה חודשים בשנת 2022. הנתבע נחקר על דפי הנוכחות שהגיש והעיד כי הוא זה שרשם אותם בעצמו (עמ' 8 לפרוטוקול בשורה 32). הנתבע אישר כי מדובר בכתב ידו (עמ' 8 לפרוטוקול בשורה 34). התובע העיד בחקירתו הנגדית ומעדותו עלה שהנתבע ערך רישום של נוכחות (עמ' 6 לפרוטוקול בשורות 4-1) ומשכך אין בידנו לקבל את טענתו בסיכומים כי התובע אינו מודע לקיום רישום של נוכחות.

32. לאחר שעיינו בדוחות ושמענו את עדויות בעלי הדין, מצאנו לתת אמון בגרסת הנתבע כי דוחות הנוכחות נערכו בזמן אמת. נציין כי התובע אמנם אינו חתום על הדוחות אך מחקירתו הנגדית עלה כי הנתבע הודה שהנתבע אכן היה עורך רישום של ימי העבודה (עמ' 6 לפרוטוקול בשורות 4-1).

33. אין בידנו לקבל את גרסת התובע כי החל לעבוד אצל הנתבע בשנת 2017, משום שגרסה זו לא נתמכה בראשית ראיה והיא נמצאת בסתירה לראיות שהציג הנתבע בהליך, מהן עולה כי התובע החל לעבוד אצל הנתבע בחודש מרץ 2020. נציין כי אין בידנו לקבל את טענת התובע בסיכומיו כי העובדה שהנתבע הודה שעבד באחיסמך ובחריש יש בה כדי להוכיח כי אכן עבד אצל הנתבע בשנים 2017 ו-2018 משום שלא הובאה כל ראיה בתמיכה לכך שהנתבע עבד באותן שנים.

34. לפיכך אנו קובעים כי התובע עבד אצל הנתבע החל מחודש מרץ 2020 ועד לחודש ספטמבר 2022 ובסך הכל עבד תקופה של 31 חודשים.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

השכר היומי ששולם לתובע

35. התובע טען בכתב התביעה כי הנתבע שילם לו ₪ 450 לכל יום עבודה, בעוד שהנתבע טען כי שכרו היומי של התובע היה 350 ₪ בלבד. התובע הודה בחקירתו שבתחילת העבודה השתכר שכר בגובה 350 ₪ (עמ' 6 לפרוטוקול בשורה 9) וזאת בניגוד לטענתו בכתב התביעה. בהמשך הציג התובע גרסה שונה וטען כי השכר עלה ל-450 ולאוחר מכן עלה ל-500 ₪ (עמ' 6 לפרוטוקול בשורה 15). בתצהירו הציג גרסה שונה וטען כי שכרו עלה אחרי שנתיים ל-400 ₪ (סעיף 9 לתצהיר). בסיכומים טען התובע כי השכר בסוף תקופת עבודתו עמד על 500 ₪ וזאת בסתירה לנטען בסעיף 10 לכתב התביעה ומבלי שהביא כל עדות או ראיה לתמוך בכך.

36. מעיון ברישומים שבדוחות הנוכחות שהציג הנתבע עולה כי התובע השתכר שכר יומי בסך של 350 ₪ לאורך תקופת עבודתו ולא מצאנו תימוכין לטענת התובע כי שכרו היה בסכומים אחרים כדוגמת 400 ₪ או 450 ₪ או 500 ₪.

37. גרסת התובע לא הייתה קוהרנטית ולא מצאנו לתת אמון לעדותו בנוגע לשכר ששולם לו, זאת בפרט לאחר שבחקירתו הנגדית עומת עם רישום הנתבע בדוחות הנוכחות שבו מצוין מעל שמו 350 ₪ ועם העובדה שמכפלת ימי עבודה בשכר זה מתיישבת עם הסכום החודשי ששולם (עמ' 6 לפרוטוקול בשורות 12-5). מעיון בדפי הרישום של הנתבע עולה כי שכרו היומי של התובע אשר מופיע בדוחות הנוכחות בעמודה הנושאת את שמו (טרק) חושב לפי שכר יומי בגובה 350 ₪ לאורך כל התקופה.

38. עם זאת, אין בידינו לקבל את גרסת הנתבע כי הסכום ששולם מגלם שכר יומי בגובה 300 ₪ וכי 50 ₪ נוספים שולמו כרכיבים סוציאליים. הנתבע לא הציג הסכם עבודה או כל ראיה בתמיכה לכך ומשכך לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח את גרסתו. באופן דומה אין בידינו לקבל את האמור בסעיף 14 לתצהיר כי: **"יתר זכויותיו של התובע שולמו והופקדו לקופות ע"י תשלום שנשאתי מדי חודש בסך**

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

2,500 ₪". מדובר בטענה שנטענה בעלמא ולא נתמכה בכל ראיה, ואף אם שילם
הנתבע עבור היתר העבודה של התובע אין לראות בכך חלק משכרו.

מתכונת עבודתו של התובע

39. התובע טען בכתב התביעה כי עבד 9 שעות ביום, שישה ימים, ובסך הכל עבד 54
שעות בשבוע ו-232.2 שעות בחודש. בתצהירו הצהיר כי עבד בין חמישה לשבעה
ימים בשבוע, לרבות בימי שבת מהשעה 7:00 ועד השעה 16:00 וכי עבד מדי יום
שמונה וחצי שעות עבודה בפועל, כולל חצי שעת הפסקה ובסך הכל 51 שעות
בשבוע שהן 219.3 שעות בחודש.

40. בחקירתו הנגדית הודה התובע כי הנתבע ערך רישום של ימיעבודתם של הפועלים
ואישר כי הגיוני שעבד בממוצע 17 או 18 ימים בחודש (עמ' 6 לפרוטוקול בשורות
1-4):

ש. אני אומרת לך שכל פעם שהגעת לעבודה, או אחד העובדים, אז מוחמד
היה מסמן וי, הנה טארק, טאאב, וואליד, ואני רואה פה שעבדת
בממוצע 17, 18 ימים, בערך, בחודש, זה הגיוני?
ת: כן, יכול להיות.

41. בחקירתו הנגדית התובע הודה כי קיבל בכל יום הפסקה בת חצי שעה בשעה 11:30
וזאת בנוסף לשתי הפסקות בנות רבע שעה עד עשרים דקות שהיו בשעה 9:00
ובשעה 14:00 (עמ' 4 לפרוטוקול בשורות 8-29). עדות התובע עלתה בקנה אחד עם
עדות הנתבע שהעיד בחקירתו הנגדית כי התובע עבד מהשעה 7:00 בבוקר ועד
16:00 וקיבל הפסקת צהריים של חצי שעה ועוד שתי הפסקות בנות רבע שעה (עמ'
11 לפרוטוקול בשורות 23-25).

42. מעדות בעלי הדין עולה כי התובע עבד שמונה שעות עבודה ביום.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

התביעה לשעות נוספות

43. מעיון בדוחות הנוכחות של התובע עולה כי רק לעיתים רחוקות קיים סימון המלמד על כך שעבד שישה ימים בשבוע ברצף, והדבר נלמד מכך שרישום הנתבע היה רישום קלנדרי חודשי וסומן V בכל יום עבודה, באופן שמאפשר לספור את השבועות שבהם עבד התובע שישה ימים.

44. בחקירתו הנגדית הודה התובע כי "לא תמיד" עבד בימי שישי (עמ' 4 לפרוטוקול בשורה 24). כאשר נשאל על תדירות העבודה בימי שישי טען כי מדובר היה בפעמיים בחודש (עמ' 4 לפרוטוקול בשורה 26). גרסה זו אינה מתיישבת עם גרסתו בכתב התביעה ובתצהיר כי עבד באופן קבוע בימי שישי.

45. התובע הודה בחקירתו הנגדית כי עבודתו בימי שישי לא הייתה קבועה ובהתייחס לעבודה בשבת טען כי "אני סיפרתי להם, לא תמיד בשבת הייתי עובד, אולי, יכול להיות פעם בחודש". (עמ' 7 לפרוטוקול בשורות 16-17). כאשר נשאל התובע על עבודות בשבת הייתה עדותו לא ברורה, והוא השיב שהיו מושכים חוטי חשמל כי זה לא מייצר רעש (עמ' 7 לפרוטוקול בשורות 9-1). מדובר בגרסה שלא נזכרה בתצהיר התובע ומשכך לא מצאנו לתת לה משקל, ובפרט כאשר התובע הודה שנערך רישום של ימי עבודתו על ידי הנתבע.

46. התובע העיד כי כאשר עבד ביום שישי היה זה יום עבודה רגיל, והנתבע לא הציג כל ראיה לסתור זאת. הנתבע לא הציג רישום של דוח נוכחות הכולל את שעות התחלת העבודה וסיומה ומשכך מתקבלת עדותו של התובע כי העבודה בימי שישי הייתה של שמונה שעות כמו בכל יום (עמ' 3 לפרוטוקול בשורה 36). לפיכך אין בידינו לקבל את גרסת הנתבע כי התובע עבד בימי שישי חמש שעות בלבד.

47. לפיכך אנו קובעים כי התובע עבד שמונה שעות עבודה גם כאשר עבד בימי שישי, וזאת על יסוד עדות התובע אשר הודה כי יום עבודה היה בן שמונה שעות ביום (עמ' 3 לפרוטוקול בשורה 36).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

- 1
2 48. מעיון ברישומים שערך הנתבע עולה כי לאורך תקופת עבודתו עבד התובע ב-30
3 שבועות שישה ימים בשבוע, זאת בהתאם להודעת הנתבע בפרוטוקול כי האות ש'
4 ושישי מסמנות עבודה בימי שישי (עמ' 9 לפרוטוקול בשורות 12-17).
5
6 49. לאחר ספירת השבועות בהם עבד התובע שישה ימים להלן פירוט של 30 השבועות
7 לפי חודשים:

2	מרץ 2020
4	אפריל 2020
2	מאי 2020
3	יוני 2020
1	ספטמבר 2020
1	אוקטובר 2020
1	אפריל 2021
2	מאי 2021
3	יוני 2021
1	ספטמבר 2021
3	נובמבר 2021
2	פברואר 2022
3	אפריל 2022
1	מאי 2022

- 8
9 50. התובע קיבל שכר יומי ומשכך הוא זכאי לגמול שעות נוספות בגין עבודה מעבר ל-
10 42 שעות שבועיות וזאת בהתאם לצו הרחבה בדבר קיצור שבוע העבודה במשק
11 מיום 1.4.2018. על פי חוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א - 1951 חישוב השעות
12 נעשה ראשית על בסיס יומי ולאחר מכן על בסיס שבועי ומשכך ככל שהתובע
13 השלים בשבוע מסוים את מכסת 42 שעות העבודה הרגילות, הוא זכאי לתשלום
14 של גמול שעות נוספות.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

1
2 51. בשבועות שבהם התובע עבד שישה ימים הוא זכאי לתוספת של שעות נוספות בגין
3 השעות שהן מעבר למכסה השבועית הרגילה של 42 שעות (ע"ע (ארצי) סמי בוג'ו
4 – קל בניין בע"מ (28.11.2010). לפיכך בגין עבודה ביום שישי ייחשבו השעתיים
5 הראשונות שעבד התובע בתעריף רגיל, ולאחר מכן השעה השלישית והרביעית
6 יחושבו בתעריף של 125% והשעות החמישית עד השמינית יחושבו בתעריף של
7 150%.

8
9 52. התובע קיבל שכר יומי רגיל של 350 ₪ בגין עבודתו ביום שישי ולפיכך הוא אינו
10 זכאי לכפל תשלום של מלוא שעת העבודה ביום זה כפי שתבע בכתב התביעה.
11 התובע זכאי רק להפרש 'הדלתא' שבין ערך שעת עבודה רגילה לערך של שעת
12 העבודה הנוספת.

13
14 53. הערך של שעת עבודה רגילה ביום עבודה בן שמונה שעות שבו השתכר התובע 350
15 ₪ הוא 43.75 ₪ (8:350). מכאן שערך שהדלתא בגין עבודה בתעריף 1.25 הוא 10.9
16 ₪ והתובע זכאי לדלתא של שעתיים ראשונות בסך של 21.8 ₪. בנוסף התובע זכאי
17 לדלתא של עבודה בארבע השעות הנוספות בתעריף 1.5 שבהן הדלתא היא 21.875
18 ₪ לכל שעה ולארבע שעות - 87.5 ₪. מכאן שבגין כל שבוע שבו עבד התובע שישה
19 ימים הוא זכאי להפרש שכר בגין עבודה בשעות נוספות ביום השישי של 109.3 ₪
20 (21.8 ₪ + 87.5 ₪).

21
22 54. בתקופת עבודתו התובע עבד שישה ימים בשבוע ב-30 שבועות ולפיכך זכאי התובע
23 לתשלום שכר בגין עבודה בשעות נוספות של 3,279 ₪ (30X109.3 ₪).

הפקדות לפנסיה ולפיצויים

24
25
26
27 55. הנתבע הצהיר כי לתובע שולמו זכויות סוציאליות מדי חודש דרך מדור תשלומים,
28 ואולם לא מצאנו כי הנתבע הציג כל ראיה בתמיכה לתשלומים ששולמו לכאורה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

56. על פי דוחות הנוכחות שהגיש הנתבע לתיק בית הדין ובהתאם לתחשיב הנתבע
אשר לא נסתר על ידי התובע, התובע עבד 522 ימים בשכר יומי של 350 ₪ ובסך
הכל על פי תחשיב הנתבע, השתכר סכום כולל של 182,700 ₪ בתקופת עבודתו
(522 X 350 ₪).
57. התובע זכאי לחלף הפקדות לפנסיה בשיעור 6.5% ולפיכך על הנתבע לשלם לתובע
סך של 11,876 ₪.
58. בנוסף, אין חולק כי התובע התפטר ומשכך על הנתבע לשלם לתובע חלף הפקדות
לפיצויי פיטורים בשיעור 6% בסך 10,962 ₪.
59. לפיכך על הנתבע לשלם לתובע סך של 22,838 ₪ כחלף הפקדות לפנסיה
ולפיצויים.
זכויות סוציאליות נוספות
60. **פדיון ימי חופשה** – בהתאם לתחשיב הנתבע אשר לא נסתר התובע עבד בהיקף
של 77% משרה. לפיכך זכאי התובע על פי היקף משרתו ל-24 ימי חופשה בתעריף
של 350 ₪ ליום ולסך של 8,400 ₪ (31 ימי חופשה למשרה מלאה בתעריף 350 ₪
במכפלת 0.77% משרה).
61. **דמי הבראה** – בהתאם לתחשיב הנתבע אשר לא נסתר התובע עבד בהיקף של
77% משרה ולפיכך בגין תקופת עבודתו הוא זכאי ל-10.84 ימי הבראה בהתאם
לתעריף של 378 ₪ שהיה בתקופת עבודתו ובסך הכל לסכום של 4,098 ₪ (3.85
ימי הבראה בשנה הראשונה והשנייה ו-3.14 ימי הבראה בגין החלק היחסי של
השנה השלישית).
62. **דמי חגים** – התובע צירף טבלת ימי חגים בה ציין את ימי החג שלא חלו בשבתות.
בהתאם לקביעתנו כי התובע החל לעבוד בחודש מרץ 2020 אזי הוא זכאי לדמי

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

חגים בחלופ שלוש חודשים, כלומר החל מחודש יוני 2020. בהתאם לסעיף 12 ו' לכתב התביעה, התובע זכאי לתשלום בגין שלושה ימי חג בשנת 2020, לשמונה ימי חג בשנת 2021 ולשלושה ימי חג בשנת 2022 ובסך הכל לתשלום בגין 14 ימי חג. הנתבע לא הציג תחשיב נגדי ורישום הנוכחות שערך אינו עומד בתנאים שנקבעו בחוק, כאשר בהקשר זה יש להוסיף כי הנתבע הוא זה שקבע את ימי העבודה של התובע ובנסיבות אלה קיימת חזקה שהיעדרות התובע בסמוך לחג נעשתה בהסכמת הנתבע ועל דעתו ולכן התובע זכאי לדמי חגים (ע"ע (ארצי) -44382-04 13 יוסף מנצור – גז חיש בע"מ (4.5.2015)). הואיל והתובע נקב במועדים שבהם חלו ימי החג ונוכח המחדל הרישומי של הנתבע ברישום הנוכחות, מצאנו לחייב את הנתבע לשלם לתובע בגין רכיב זה סך של 4,900 ₪ (14 X 350 ₪).

63. **החזרי נסיעות** - התובע העיד בפנינו כי ישן אצל הנתבע (עמ' 3 לפרוטוקול בשורות 13-15). עוד העיד כי הנתבע היה מסיע אותו פעם בחודש לביתו בשכס (עמ' 4 לפרוטוקול בשורה 32). לפיכך מקובלת עלינו גרסת הנתבע, אשר לא נסתרה, שהתובע התגורר אצל הנתבע ולכן נדחית התביעה לנסיעות.

64. **פיצוי בגין העסקה ללא תלושי שכר** - בכתב התביעה תבע התובע פיצוי בגובה עד 40,000 ₪ בגין העסקה ללא תלושי שכר ובסעיף 32 לסיכומים טען התובע כי הנתבע לא הנפיק לו תלושי שכר. עם זאת, מעיון בסיכומים עולה כי התובע זנח את הסעד לתשלום פיצוי כספי בגין אי מסירת תלושי שכר והרכיב אינו מופיע בין סכומי התביעה בסיכומים. לפיכך התביעה בגין רכיב זה נדחית.

קיזוז

65. הנתבע טען בכתב ההגנה כי יש להורות על קיזוז בסך של 5,950 ₪ מכל סכום שייפסק לטובת התובע בגין אי מתן הודעה מוקדמת וזאת לאחר שהתובע הפסיק לבוא לעבוד ללא הודעה מוקדמת.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

66. לאחר ששקלנו את מכלול הדברים הגענו לכלל מסקנה כי אין בידינו לקבל את טענת הקיזוז אשר הועלתה בכתב ההגנה ולאחר שהנתבע שילם את שכרו האחרון של התובע מבלי שהעלה בפניו טענת קיזוז בזמן אמת. התנהגות הנתבע בזמן אמת מלמדת על כך שהוא ויתר בפועל על קבלת מתן הודעה מוקדמת מצד התובע, ולראיה שילם לו את שכר עבודתו בגין חודש העבודה האחרון כעולה מהרישום שערך לחודש ספטמבר 2022.
67. באופן דומה אין בידינו לקבל את טענת הקיזוז בסך 13,910 ₪ בגין מגורים והוצאות מחיה, היות ומעסיק אינו רשאי לקזז בדיעבד עלויות אלה מסכומים שהוא חבלעובד, בהיעדר סיכום מפורש בהסכם העבודה וכאשר לאורך כל תקופת עבודתו של התובע לא בוצעו ניכויים אלה בזמן אמת (ע"ע (ארצי) 60487-01-16 FLORES JOCELYN – עזבון המנוח יוסף רוזנברג (9.2.2017)). במאמר מוסגר נעיר כי בחקירתו הנגדית טען התובע ששילם לנתבע 500 ₪ בחודש כדמי שכירות (עמ' 3 לפרוטוקול בשורה 18). מדובר בגרסה חדשה ומשכך לא מצאנו לתת בה אמון.
68. באופן דומה לא מצאנו להורות על קיזוז סכומים ששילם הנתבע לכאורה בעבור היתר העבודה של התובע. הנתבע לא הציג כל אסמכתא לכך שהוא זה ששילם 2,500 ₪ או כל סכום אחר עבור היתר העבודה של התובע לאורך תקופת עבודתו. נעיר כי גרסת התובע בעניין זה הייתה שונה ועל פיה הנתבע השתתף ב-1,250 ₪ בשנה האחרונה בלבד (סעיף 5 לתצהיר התובע).
69. הנתבע העיד כי הוא שילם לתובע 2,500 ₪ עבור ההיתר (עמ' 9 לפרוטוקול בשורות 23-24, עמ' 11 לפרוטוקול בשורה 39) ובהמשך העיד כי מסר לתובע 2,500 ₪ במזומן והתובע היה מעביר את הסכום למעסיק שעל שמו הופק אישור העבודה (עמ' 12 לפרוטוקול בשורות 1-8).
70. התובע העיד כי עבור האישור הוא נדרש לשלם במשרד בשכס 2,500 ₪ מדי חודש (עמ' 6 לפרוטוקול בשורה 22).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

71. הנתבע לא הציג כל ראיה בתמיכה לכך ששילם לתובע עבור ההיתר, ולא מצאנו כי ניתן לראות בתשלום זה כחלק משכרו של התובע או כתשלום שהנתבע רשאי לקזז בסוף תקופת העבודה או במסגרת הליך זה, בהיעדר סיכום מפורש לכך בין הצדדים.

72. נוסף כי אף אם נקבל את גרסת הנתבע כי השתתף בתשלום היתר העבודה של התובע במלואו או בחלקו לצדדים השלישיים ששם מצוין בהיתר, הרי שעשה זאת במסגרת התקשרותו עם צדדים שלישיים ולא במסגרת התקשרותו עם התובע. בהיעדר הסכם עבודה או הודעה לעובד לא עמד הנתבע בנטל המוטל עליו להוכיח כי תשלום עבור ההיתר בסך של 2,500 ₪ לא היה חלק מתנאי עבודתו של התובע ומשכך אין מקום לקיזוז סכומים אלה בדיעבד.

73. טרם סיום נעיר כי הנתבע העסיק את התובע בדרך זו ובאמצעות היתרי עבודה של צדדים שלישיים, ולכן יש לראות בו כמי שנטל על עצמו את מלוא הסיכון הכרוך בכך וככל שנשא בעלויות הכספיות הנוספות שנבעו מכך אין מקום לגלגל אותן בדיעבד לכתפי התובע.

סוף דבר

74. התביעה מתקבלת בחלקה באופן שעל הנתבע לשלם לתובע את הסכומים המפורטים להלן:

א. תשלום בגין שעות נוספות בסך 3,279 ₪

ב. פדיון ימי חופשה בסך 8,400 ₪

ג. דמי הבראה בסך 4,098 ₪

ד. דמי חגים בסך 4,900 ₪

סכומים אלה ישולמו בצירוף ריבית שקלית ממועד סיום העבודה ועד לתשלום בפועל.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 53097-12-22

06 יולי 2026

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

ה. חלף הפקדות לפנסיה בסך 11,876 ₪

ו. חלף הפקדות לפיצויים בסך 10,962 ₪.

סכומים אלה יישאו ריבית שקלית כחוק מאמצע התקופה (חודש יוני 2021)

ועד למועד התשלום המלא בפועל.

ז. פיצוי בגין אי מתן הודעה לעובד בסך 5,000 ₪ בצירוף ריבית שקלית כחוק

ממועד מתן פסק הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

75. בנוסף ישתתף הנתבע בהוצאות התובע בהליך בסך 2,000 ₪, ובשכ"ט עו"ד בסך

של 5,000 ₪.

76. על פסק דין זה ניתן להגיש ערעור בזכות לבית הדין הארצי בתוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ו, (06 יולי 2026), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

רעות שמר בגס,

שופטת

מר עדי כהן,

נציג ציבור מעסיקים